

**Ballet: *L'Oiseau de feu (Ildfuglen)* Live fra Paris 25. maj 2023 kl. 19.45
Varighed 1:45 med 2 pauser.**

Koreografen Maurice Béjarts partnerskab med Opéra national de Paris varede mere end fyrre år og skabte mere end tyve værker til operahusets repertoire. Gennem denne opførelse, dedikeret til Maurice Béjarts, som døde for femten år siden, præsenterer Operaballetten tre værker skabt i 1970'erne, som i dag stråler med samme koreografiske og musikalske intensitet som ved førsteopførelsen.

1: Ildfuglen, der er skabt til operaens dansere, er en ode til ungdommen på et kraftfuldt partitur af Stravinsky, som koreografen fysisk presser alle de stærke følelser ud af.

2: Unge "partisaner" genoplader deres iver og deres energi ved kilden til livet repræsenteret af Ildfuglen. Skrevet til to mandlige dansere, *The Song of the Wandering Companion* er et intimt værk om en cyklus af lieder af Mahler, som afslører al stringens og ynde i Béjarts sprog

3: Den mytiske Boléro med partitur af Ravel. Omgivet af dansere, alene på et bord, lader hovedkunstneren sig inspirere af de fortryllende rytmer i en erotisk og hypnotisk dans som et levende kald til livet. Med: Nicolas Le Riche, Yann Bridart og Karl Paquette samt Corps de Ballet af Opera. Orchestra de l'Opéra national de Paris dirigeret af Vello Pähn. Instruktion Don Kent Maurice Béjart 1927-2007 var en fransk danser, samt tillige koreograf og balletdanser.

Dirigent: Patrick Lange er tysk dirigent. Siden sæsonen 2017/2018 har Patrick Lange været musikchef for Hessisches Staatstheater Wiesbaden. Han er vinder af flere priser og dirigeret i de store europæiske operahuse og koncertsale.

Medvirkende: Les Étoiles, les Premières Danseuses, les Premiers Danseurs et le Corps de Ballet de l'Opéra. (Stjernerne, første dansere og operaens balletkorps).

MAURICE BEJART 1927-2007 var fransk danser og koreograf. Han grundlagde Ballets de l'Etoile i 1954, som skulle blive til Ballet-Théâtre de Paris tre år senere. I 1955 iscenesatte han sin *Symfoni for en enkelt mand*, et værk, hvor han begyndte at tage afstand fra klassicismen. Da han blev udnævnt til direktør for Det Kongelige Teater i La Monnaie i Bruxelles, iscenesatte han *Ballet du XXe siècle* (1960). Hans mål var at løsryde sig fra traditionel dans for at opnå en vis fornyelse. Han præsenterede blandt andet *Fausts fordømmelse* (1964), *Romeo og Julie* (1966) ved Avignon-festivalen i 1967. I begyndelsen af 1990'erne grundlagde han Rudra-skoleværkstedet i Bruxelles for at give lektioner i kropsudtryk til elever fra hele verden, han virkede til sin død i 2007.

Ansvar for tekst: konsulent **Walter Planhof**